

ТИМЧАСОВА СЛІДЧА КОМІСІЯ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
з питань розслідування можливих порушень
законодавства України у сфері оборони,
антикорупційного законодавства України та дотримання
прав і свобод людини під час дії воєнного стану

вул. М. Грушевського, 5, м. Київ, 01008, www.rada.gov.ua

10 червня 2026 року

м. Київ

РІШЕННЯ № 8

Постановою Верховної Ради України від 17 грудня 2025 року №4731-IX утворено Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України з питань розслідування можливих порушень законодавства України у сфері оборони, антикорупційного законодавства України та дотримання прав і свобод людини під час дії воєнного стану (далі – Тимчасова слідча комісія, Комісія).

Частиною 3 Постанови Верховної Ради України № 4731-IX визначено основні завдання Тимчасової слідчої комісії:

- 1) проведення перевірки та розслідування можливих фактів порушення законодавства України у сфері оборони, у тому числі щодо використання ресурсів, необхідних для забезпечення обороноздатності держави, допущених органами державної влади та органами місцевого самоврядування під час дії воєнного стану;
- 2) встановлення обставин та можливих фактів порушення антикорупційного законодавства України під час прийняття рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, пов'язаних з використанням публічних коштів, державного майна та інших ресурсів під час дії воєнного стану;
- 3) проведення перевірки та розслідування можливих фактів порушення органами державної влади та органами місцевого самоврядування законодавства України щодо забезпечення прав і свобод людини в умовах правового режиму воєнного стану.

На адресу Комісії надійшла значна кількість звернень громадян та повідомлень правозахисних організацій, а також резонансної інформації у медіапросторі щодо можливих правопорушень та конфліктних ситуацій під час здійснення мобілізаційних заходів уповноваженими особами територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки (далі — ТЦК та СП). Моніторинг інформаційного простору вказує на наявність системної проблеми щодо

можливого невімкнення портативних відеореєстраторів (бодікамер) представниками груп оповіщення, або подальшого незбереження чи вибіркового редагування відповідних відеозаписів.

З метою всебічного вивчення питання та встановлення масштабів порушень прав людини у сфері мобілізації, на засідання Комісії 9 лютого 2026 року було запрошено Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Дмитра Лубінця (далі – Уповноважений, Омбудсман).

У своєму виступі Омбудсман представив аналіз ситуації, навівши офіційну динаміку скарг громадян на дії представників ТЦК та СП, яка демонструє зростання:

- за 2022 рік Офісом Уповноваженого було зафіксовано лише 18 звернень;
- за 2023 рік ця цифра зросла до 514 звернень;
- за 2024 рік показник сягнув 3 319 звернень;
- за 2025 рік кількість скарг виросла у 333 рази порівняно з початковим періодом (зафіксовано 6 014 звернень).

Уповноважений окремо акцентував увагу Комісії на структурі та характері цих порушень, серед яких переважають: порушення процесуальних норм під час військового обліку, незаконне затримання та позбавлення свободи пересування громадян, незадовільні умови перебування військовозобов'язаних на збірних пунктах, а також неправомірні дії груп оповіщення.

Для виправлення існуючої деструктивної практики Уповноважений озвучив перед низку вимог:

1) цифровізація та технічний контроль: Унеможливити та нормативно заборонити роботу груп оповіщення, які не забезпечені засобами технічного зчитування електронних військово-облікових документів, з метою припинення практики безпідставного примусового доставлення громадян до ТЦК та СП «для уточнення даних»;

2) невідкладне кадрове перезавантаження: Змінити підходи до комплектування ТЦК та СП, забезпечивши призначення на посади осіб, які пройшли належну психологічну та правову підготовку для коректної комунікації з цивільним населенням;

3) дотримання стандартів людської гідності: Забезпечити суворий контроль за недопущенням обмеження свободи пересування осіб на території ТЦК та СП без відповідного рішення суду, оскільки такі дії прямо суперечать статті 5 Європейської конвенції з прав людини.

Інформація та аналітичні дані, представлені Уповноваженим Верховної Ради України з прав людини під час засідання Комісії 9 лютого 2026 року, слугували підставою для проведення подальшого розслідування щодо стану матеріально-технічного забезпечення та нормативно-правового регулювання застосування портативних відеореєстраторів як інструменту контролю та запобігання можливим правопорушенням.

Порядок організації мобілізаційних заходів та механізм взаємодії органів влади визначено Порядком проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України від 16 травня 2024 року № 560 «Питання проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період» (далі — Порядок призову).

Відповідно до пункту 11 Порядку призову, голови (начальники) районних, міських держадміністрацій (військових адміністрацій) видають розпорядження про створення груп оповіщення. Даною нормою чітко визначено склад таких груп, до якого залучаються представники:

- 1) структурних підрозділів районних, міських держадміністрацій (військових адміністрацій);
- 2) виконавчих органів сільських, селищних, міських, районних у містах рад;
- 3) підприємств, установ, організацій;
- 4) районних (міських) територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки;
- 5) поліцейські.

Аналогічна вимога щодо формування та функціонування груп оповіщення за участю представників ТЦК та СП і представників Національної поліції України закріплена в абзаці восьмому пункту 15 (щодо обов'язків керівників районних/міських ТЦК та СП) та в абзаці другому пункту 16 (щодо обов'язків керівників територіальних органів поліції) Порядку призову.

Пункт 15 Порядку призову дозволяє представникам ТЦК та СП здійснювати оповіщення окремо від груп оповіщення (самостійно), у разі якщо заходи здійснюються у форматі створеної групи оповіщення, присутність у її складі як представників ТЦК та СП, так і органів Національної поліції України є нормативно обов'язковою умовою.

Спільне залучення ТЦК та СП та Національної поліції України до груп оповіщення обумовлено розмежуванням їхніх повноважень. Відповідно до пунктів 25, 49 та 51 Порядку призову, право вимагати у громадян пред'явлення військово-

облікових документів та документів, що посвідчують особу, надано як уповноваженим представникам ТЦК та СП, так і поліцейським. Водночас, пунктом 54 Порядку призову передбачено, що в разі відмови прослідувати до районного (міського) ТЦК та СП виключно поліцейський, який входить до складу групи оповіщення, проводить адміністративне затримання та доставлення громадянина до такого центру.

Зважаючи на те, що група оповіщення діє як єдиний орган мобілізації, але складається з представників двох різних відомств, положення Порядку призову встановлюють обов'язок фіксації процесу для обох суб'єктів.

Відповідно до абзацу першого пункту 52 Порядку призову, під час перевірки військово-облікового документа разом з документом, що посвідчує особу, уповноважений представник ТЦК та СП або поліцейський зобов'язаний здійснювати фото- і відеофіксацію процесу пред'явлення та перевірки документів із застосуванням технічних приладів. Згідно з пунктом 53 Порядку призову, застосування технічних приладів і технічних засобів, що мають функції автоматичної фото- та відеофіксації, уповноваженими представниками ТЦК та СП визначається Міністерством оборони України, а органами та підрозділами поліції — Міністерством внутрішніх справ України.

Відповідно до пункту 40 Порядку призову, під час вручення повістки здійснюється фото- і відеофіксація із застосуванням технічних приладів представником ТЦК та СП або поліцейським.

Таким чином, аналіз положень Порядку призову вказує на те, що обов'язок здійснення фото- та відеофіксації під час перевірки документів і вручення повісток покладається на обох суб'єктів взаємодії всередині групи — як на уповноважених представників ТЦК та СП, так і на працівників Національної поліції України. Водночас, деталізована процедура реалізації цього обов'язку, технічні вимоги до пристроїв та порядок поводження з відеозаписами для кожного з відомств окремо визначаються відповідними наказами Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України, а саме:

1) інструкцією із застосування органами та підрозділами поліції технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, затвердженою наказом Міністерства внутрішніх справ України від 18 грудня 2018 року № 1026, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 11 січня 2019 року за № 28/32999 (далі — Інструкція, затверджена наказом МВС від 18.12.2018 № 1026);

2) інструкцією із застосування територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки технічних приладів і технічних засобів, що мають функції

фото- та відеофіксації, затвердженою наказом Міністерства оборони України від 06 серпня 2024 року № 532, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 16 вересня 2024 року за № 1391/42736 (далі – Інструкція, затверджена наказом МОУ від 06.08.2024 № 532).

Облік службових розслідувань за фактами відсутності або вимкнення портативних відеореєстраторів.

У відповідь на запит Комісії Національна поліція України констатувала, що облік службових розслідувань за фактами відсутності або вимкнення портативних відеореєстраторів (бодикамер) під час конфліктних ситуацій з громадянами в Національній поліції України окремо не передбачений та не ведеться. Порухення правил фото- та відеофіксації у переважній більшості випадків розцінюється керівництвом не як основний предмет службового розслідування, а лише як супутнє (додаткове) порушення службової дисципліни.

Відсутність виокремленого статистичного обліку таких інцидентів об'єктивно унеможлиблює встановлення точних масштабів можливих відхилень від встановлених процедур фото- та відеофіксації під час взаємодії особового складу Національної поліції України з цивільним населенням. Зазначене обмежує спроможність щодо проведення системного аналізу стану дотримання службової дисципліни, знижує ефективність внутрішнього відомчого контролю та перешкоджає своєчасному виявленню і нормативному усуненню правових прогалин у сфері здійснення мобілізаційних заходів.

Згідно з узагальненими даними Міністерства оборони України (лист від 19 лютого 2026 року № 3389/7-2026/33339), упродовж 2022–2025 років за фактами відсутності або вимкнення портативних відеореєстраторів у Львівській області проведено 6 службових розслідувань, у Харківській — 3, у Запорізькій — 2.

Водночас Рівненський обласний ТЦК та СП (лист від 19 лютого 2026 року № 11/1/346) поінформував, що за вказаний період службові розслідування за фактами невимкнення або відсутності технічних засобів фото- та відеофіксації під час конфліктних ситуацій не призначалися.

За інформацією Волинського обласного ТЦК та СП (лист від 19 лютого 2026 року № 1195/1587), з моменту запровадження обов'язкового використання портативних відеореєстраторів, Військовою службою правопорядку Збройних Сил України відносно службових осіб територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки у Волинській області складено 16 протоколів про адміністративні правопорушення за статтею 172-15 Кодексу України про адміністративні правопорушення (недбале ставлення до військової служби).

Розбіжність між кількістю внутрішніх службових розслідувань та числом складених правоохоронними органами протоколів про адміністративні правопорушення вказує на потребу підвищення ефективності відомчого моніторингу за дотриманням вимог Інструкції, затвердженої наказом МОУ від 06.08.2024 № 532

Обмеження на фіксацію військових об'єктів та інформації з обмеженим доступом.

Пунктом 5 розділу II Інструкції, затвердженій наказом МОУ від 06.08.2024 № 532 передбачено, що відеозапис ведеться безперервно до завершення виконання заходів, крім випадків загрози попадання на відеореєстратор військових об'єктів або інформації з обмеженим доступом.

Відповідно до Зводу відомостей, що становлять державну таємницю, затверджений наказом Служби безпеки України від 23 грудня 2020 року № 383, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 14 січня 2021 року за № 52/35674, військові об'єкти - бойові позиції військ, пункти управління, полігони, вузли зв'язку, радіотехнічні системи, бази, склади, об'єкти життєзабезпечення військ.

Відповідно до Положення про функціональну підсистему запобігання надзвичайним ситуаціям і ліквідації їх наслідків у підпорядкованих організаціях, на підвідомчих об'єктах і територіях Міністерства оборони України єдиної державної системи цивільного захисту, затверджене наказом Міністерства оборони України від 08 травня 2019 року № 220, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 22 травня 2019 року за № 546/33517, військові об'єкти - об'єкти Міністерства оборони України, Збройних Сил України та Державної спеціальної служби транспорту.

Відповідно до ст. 21 Закону України «Про інформацію» інформацією з обмеженим доступом є конфіденційна, таємна та службова інформація. Конфіденційною є інформація про фізичну особу, інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, а також інформація, визнана такою на підставі закону. Конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, якщо інше не встановлено законом. Відносини, пов'язані з правовим режимом конфіденційної інформації, регулюються законом. Порядок віднесення інформації до таємної або службової, а також порядок доступу до неї регулюються законами.

Аналіз наведених норм свідчить, що закріплений в Інструкції, затвердженій наказом МОУ від 06.08.2024 № 532, перелік винятків охоплює надмірно широке коло об'єктів, правовий статус яких залишається невизначеним під час здійснення

мобілізаційних заходів. Зокрема, у відомчому регулюванні відсутня конкретизація щодо можливості здійснення відеофіксації безпосередньо на території та приміщеннях ТЦК та СП.

Зазначений підхід створює суттєві ризики обмеження прав громадян на об'єктивну фіксацію подій, оскільки дозволяє припиняти документування можливих правопорушень з боку службових осіб під приводом потрапляння на відеореєстратор військових об'єктів або інформації з обмеженим доступом. Разом з тим, в Інструкції, затвердженій наказом МВС від 18.12.2018 № 1026, подібні застереження щодо припинення зйомки відсутні.

З огляду на це, Тимчасова слідча комісія констатує, що забезпечення конфіденційності та захисту відомостей про військові об'єкти має досягатися не шляхом повної заборони чи припинення відеозйомки в процесі взаємодії з цивільним населенням, а через механізми надійного захисту інформації. Відповідно до пунктів 1, 8 розділу IV Інструкції, затвердженої наказом МОУ від 06.08.2024 № 532, сервер зберігання відеозаписів повинен розміщуватися в межах контрольованої зони, не мати з'єднань з будь-якими глобальними мережами, а технічні прилади та сервери зобов'язані забезпечувати конфіденційність, цілісність, доступність інформації та відповідати вимогам статті 8 Закону України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах».

Особливості застосування засобів відеофіксації під час адміністративного затримання та доставлення громадян.

У ході розслідування встановлено логістичні та технічні чинники, які унеможливають забезпечення безперервної фото- і відеофіксації під час перевезення громадян.

Попри законодавчу вимогу щодо забезпечення безперервного відеозапису, у випадках здійснення поліцейськими адміністративного затримання та доставлення громадян до районних (міських) ТЦК та СП за порушення правил військового обліку або відмову від отримання повісток про виклик, особовий склад обох відомств зазвичай переміщується роздільно. Поліцейські перебувають у службовому автомобілі органів Національної поліції України, тоді як затримана особа перевозиться у транспортному засобі ТЦК та СП, що повністю унеможливає технічну фіксацію процесу її безпосередньої доставки органами Національної поліції України.

Крім того, портативні відеореєстратори (бодікамери), закріплені на форменому одязі, здійснюють запис виключно у фронтальному напрямку попереду уповноваженої особи. Відповідно, якщо громадянин перебуває збоку або поза

зоною прямої видимості об'єктива (зокрема в салоні автомобіля), події повністю випадають з поля зору камери.

Зазначені обставини підтверджують, що використання виключно індивідуальних портативних пристроїв є недостатнім, а поточна практика потребує нормативного врегулювання в частині обов'язкової фіксації салонів транспортних засобів стаціонарними технічними заходами.

Строк зберігання відеозаписів.

Інструкцією, затвердженою Наказом МОУ України від 06.08.2024 № 532 передбачено, що строк зберігання на сервері фото- та відеозаписів з портативних відеореєстраторів становить 30 днів з дати завантаження відповідної інформації. Разом з тим, строк зберігання відеозаписів за рішенням керівника ТЦК та СП може бути збільшено у разі:

1) використання їх у рамках розслідування кримінального провадження та/або в провадженнях у справах про адміністративні правопорушення як джерел доказів;

2) під час розгляду скарг на дії чи бездіяльність уповноважених представників під час здійснення їх повноважень;

3) під час надання інформації на адвокатський запит або запит правоохоронного органу;

4) фіксації надзвичайних подій за участю особового складу ТЦК та СП;

5) інших подій, якщо вони можуть бути використані в процесі службової діяльності ТЦК та СП, під час проведення службових розслідувань.

Відповідно до статті 20 Закону України «Про звернення громадян», загальний строк розгляду звернень становить до одного місяця з дня їх надходження. Комісія звертає особливу увагу на те, що профільне законодавство імперативно пов'язує початок перебігу строку розгляду з моментом надходження та офіційної реєстрації документа до відповідного органу, а не з моментом його відправлення громадянином через засоби поштового зв'язку.

У зв'язку з тривалістю пересилання кореспонденції та реєстрації документів, остаточне формування відповідей на скарги громадян чи запити адвокатів може здійснюватися після спливу 30-денного терміну, коли первинна відеоінформація в автоматичному режимі безповоротно вилучається з сервера. При цьому ухвалення рішення про продовження строку зберігання матеріалів відеофіксації, які можуть містити відомості про обставини правопорушення, покладено на керівника тієї самої установи, правомірність дій службових осіб якої оскаржується.

Практика застосування вказаної норми підтверджується інформацією, що надійшла від регіональних органів військового управління. Офіційними листами Волинського обласного ТЦК та СП від 19 лютого 2026 року № 1195/1587 та Рівненського обласного ТЦК та СП від 19 лютого 2026 року № 11/1/346 констатовано автоматичне видалення відеоінформації після закінчення визначеного 30-денного терміну.

Аналогічно Бучанський районний ТЦК та СП у листі від 15 травня 2026 року № 17/4831 поінформував про відсутність технічної можливості надати матеріали відеофіксації щодо обставин перебування адвоката на території установи 04 січня 2025 року, посилаючись на автоматичне вилучення даних зі спливом 30 календарних днів після їх збереження.

Наведені факти відображають вплив установленого строку зберігання даних на можливість формування матеріалів під час розгляду звернень, оскільки запитувана відеоінформація вилучається в автоматичному режимі до моменту вчинення відповідних процесуальних дій або надання відповідей по суті.

З метою подолання виявлених системних прогалин, усунення нормативних колізій, забезпечення належного рівня захисту конституційних прав громадян та посилення прозорості мобілізаційних заходів, Тимчасова слідча комісія —

В И Р І Ш И Л А:

1. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

1.1. Внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 16 травня 2024 року № 560 «Питання проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період», передбачивши імперативну заборону на здійснення заходів оповіщення та перевірки документів групами оповіщення, у разі незабезпечення як щонайменше одного уповноваженого представника територіального центру комплектування та соціальної підтримки, так і щонайменше одного поліцейського, які входять до складу такої групи, справними технічними засобами зчитування електронних військово-облікових документів та справними засобами безперервної відеофіксації, або у разі несправності таких засобів у будь-кого з них.

Термін – до 01.08.2026 р.

1.2. Внести зміни до абзацу першого пункту 52 Порядку проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 16 травня 2024 року № 560, передбачивши обов'язковість ведення безперервної відеофіксації процесу пред'явлення та перевірки документів як уповноваженим представником

територіального центру комплектування та соціальної підтримки, так і поліцейським, у разі здійснення зазначених заходів у складі групи оповіщення, до складу якої включено поліцейського.

Термін – до 01.08.2026 р.

1.3. Внести зміни до абзацу першого пункту 52 Порядку проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 16 травня 2024 року № 560, передбачивши обов'язкове обладнання усіх автомобільних та інших транспортних засобів, що залучаються для здійснення заходів оповіщення, доставлення та перевезення резервістів і військовозобов'язаних до територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки (збірних пунктів, військових частин), незалежно від місця виявлення таких громадян чи здійснення їх адміністративного затримання поліцейським, який входить до складу групи оповіщення, справними технічними засобами безперервної відеофіксації для здійснення відеозапису всередині салону таких транспортних засобів протягом усього часу перевезення та доставлення.

Термін – до 01.08.2026 р.

2. Рекомендувати Міністерству оборони України:

2.1. Внести зміни до Інструкції із застосування територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- та відеофіксації, затвердженої наказом Міністерства оборони України від 06.08.2024 № 532, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 16 вересня 2024 року за № 1391/42736 у частині строку зберігання на сервері фото- та відеозаписів з портативних відеореєстраторів, збільшивши такий строк до мінімальних 90 календарних днів.

Термін – до 15.07.2026 р.

2.2. Доповнити Інструкцію із застосування територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- та відеофіксації, затверджену наказом Міністерства оборони України від 06.08.2024 № 532, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 16 вересня 2024 року за № 1391/42736 нормою щодо заборони вимкнення засобів відеофіксації уповноваженими особами під час здійснення мобілізаційних заходів, зокрема, але не виключно, під час перебування громадян у приміщеннях, будівлях та на прилеглий території територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки

визначити випадки, порядок та підстави припинення відеофіксації з урахуванням вимог законодавства у сфері захисту інформації, державної таємниці та режимних обмежень.

Термін – до 15.07.2026 р.

2.3. Забезпечити обладнання транспортних засобів, що залучаються для перевезення та доставлення призовників, військовозобов'язаних та резервістів, технічними засобами безперервної відеофіксації всередині салону.

Термін – до 01.08.2026 р.

2.4. Внести зміни до відомчих наказів з метою впровадження окремого (виокремленого) статистичного та аналітичного обліку службових розслідувань, які призначаються за фактами відсутності, невімкнення або «втрати» даних з портативних відеореєстраторів (бодікамер) військовослужбовців ТЦК та СП під час здійснення ними заходів оповіщення та перевірки військово-облікових документів громадян.

Термін – до 15.07.2026 р.

2.5. Забезпечити обов'язкове призначення уповноваженими керівниками службових розслідувань за кожним фактом незастосування портативного відеореєстратора (бодікамери) або незабезпечення збереження відеозапису під час здійснення заходів оповіщення та перевірки документів, незалежно від наявності скарг громадян або інших можливих супутніх правопорушень, з метою притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності.

Термін – до 15.07.2026 р.

3. Рекомендувати Національній поліції України:

3.1. Внести зміни до відомчих наказів з метою впровадження окремого (виокремленого) статистичного та аналітичного обліку службових розслідувань, які призначаються за фактами відсутності, невімкнення або «втрати» даних з бодікамер поліцейських під час їхньої участі в групах оповіщення.

Термін – до 01.07.2026 р.

3.2. Забезпечити обов'язкове призначення уповноваженими керівниками Національної поліції України службових розслідувань за кожним фактом вимкнення портативного відеореєстратора (бодікамери) або незабезпечення збереження відеозапису під час здійснення заходів оповіщення та перевірки документів, незалежно від наявності скарг громадян або інших можливих супутніх правопорушень, з метою притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності.

Термін – до 01.07.2026 р.

4. Рекомендувати обласним та Київській міській військовим адміністраціям під час здійснення заходів щодо матеріально-технічного забезпечення призову громадян, в частині виділення автомобільних та інших транспортних засобів для територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, забезпечити фінансування та обладнання такого транспорту технічними засобами безперервної відеофіксації всередині салону.

Термін – до 01.09.2026 р.

5. Рекомендувати Військовій службі правопорядку Збройних Сил України здійснити заходи щодо посилення зовнішнього контролю та моніторингу за дотриманням військовослужбовцями ТЦК та СП вимог чинного законодавства України в частині обов'язкового ведення відеофіксації.

Термін – до 15.07.2026 р.

Голова Комісії

Олексій ГОНЧАРЕНКО

Секретар Комісії

Валентин НАЛИВАЙЧЕНКО

